

JOPAS-jaoston jäsenten tunnistamia jätelain muutostarpeita

Jätealan strategisen yhteistyöryhmän jaosto, jonka tehtävänä oli selvittää jätelain yhdyskuntajätehuoltoa koskevien säännösten tulkintaa ja tukea niiden toimeenpanoa (JOPAS-jaosto), on toimeksiantonsa mukaisesti jätelain tulkintaa selvittävän oppaan valmistelun yhteydessä pyrkinyt tunnistamaan niitä jätelain säännöksiä, joiden toimivuutta ei ole mahdollista riittävästi varmistaa säännösten tulkintaa selvittämällä ja joiden osalta olisi harkittava lainsäädännön muuttamista. Seuraavassa esitetään yhteenveto jaoston eri jäsenten tunnistamista jätelain muutostarpeista sekä muiden jäsenten kommentteja näistä ehdotuksista. Jaosto ei nähnyt mahdolliseksi toimikautensa puitteissa pyrkiä yhteiseen esitykseen. Tässä kirjatut ehdotukset ja näkemykset ovat alustavia eivätkä sido jaoston jäsenten tai heidän edustamansa organisaation kannanottoja asian jatkokäsittelyssä.

Jaoston kokoonpano oli seuraava: Riitta Levinen, Tia Laine-Ylijoki-Laakso ja Sirje Stén ympäristöministeriöstä (**YM**), Riikka Rosendahl kilpailu- ja kuluttajavirastosta (**KKV**), Jussi Kauppila Suomen ympäristökeskuksesta (**SYKE**), Tuomo Aunola Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta (**PIR-ELY**), Tuulia Innala Suomen Kuntaliitosta (**Kuntaliitto**), Jukka Lehtonen Elinkeinoelämän Keskusliitto EK:sta (**EK**), Markku Salo JLY - Jätelaitosyhdistys ry:stä (**JLY**), Tiina Toivonen (2.6.2015 saakka) ja Atte Rytönen (3.6.2015 alkaen) Suomen Yrittäjät ry:stä (**SY**) sekä Tatu Rauhamäki (sijaisena asiantuntija Katja Moliis) Ympäristöteollisuus ja -palvelut YTP ry:stä (**YTP**).

1. Kunnan velvollisuus järjestää jätehuolto (32 §, 6 §)

Elinkeinoelämän järjestöjen mukaan kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuus tulisi ensi tilassa rajata hallitusohjelman kirjauksen mukaisesti asumisessa syntyvään jätteeseen (**SY**) tai vain asumisessa syntyvään sekalaiseen yhdyskuntajätteeseen (**EK, YTP**). Mainittujen tahojen mukaan muutoksella edistettäisiin kierrätystä, selkiytettäisiin jätehuollon toimikenttää ja parannettaisiin yritysten toimintaedellytyksiä.

Myös **KKV** pitää jätelain muuttamista hallitusohjelmassa tarkoitettulla tavalla tarpeellisena, koska vuonna 2011 voimaan tullut jätelaki ei ole **KKV**:n mukaan riittävästi selkeyttänyt julkisten ja yksityisten toimijoiden välistä vastuunjakoa ja asemaa markkinoilla. **KKV**:n mielestä lain säännökset kunnan etusija-asemasta eivät ole riittävän tarkkarajaisia. Kuntien yksinoikeuksien rajaamista on **KKV**:n mielestä pohdittava osana jätehuollon organisoimisen kokonaisuutta ja uudistusta harkittaessa olisi arvioitava useamman lainkohdan yhteisvaikutuksia. Jätelain 32 §:n ohella **KKV** pitää tarpeellisena tarkastella uudelleen myös lain 6.1.2 §:ssä säädettyä yhdyskuntajätteen määritelmää.

Muiden jaoston jäsenten näkemyksiä em. ehdotuksista:

- **Kuntaliitto** ja **JLY** eivät tue hallitusohjelman kirjausta eivätkä em. ehdotuksia. Vastuunjako on nykyisellään riittävän selkeästi lakiin määritelty. Kunnilla tulee olla oikeusvarmuus lainsäädännön pysyvyydestä järjestelmätasolla siten, että tehdyt mittavat jätehuollon investoinnit eivät mene hukkaan. Hallitusohjelmakirjausten toteuttaminen ja sen johdannaiset sekä hankintalainsäädännön markkinaehtoisen toiminnan rajaukset johtaisivat infrastruktuurin vajakäyttöön tilanteessa, jossa riittävää yksityistä jätehuollon käsittelykapasiteettia ei ole olemassa. Käytännössä nykyisin pääosa yksityisistä jätehuoltoyrityksistä joutuu turvautumaan myös yritysasiakkaiden käsittelypalvelujen osalta kuntien perustamaan jätehuollon infrastruktuuriin. Kunnat ja kunnalliset jätteyhtiöt ostavat jo nyt esim. kuljetuspalveluistaan suuren osan markkinoilta, joten markkinoiden

kehittymistä voidaan tukea myös nykyisellä mallilla. Uudenlainen vastuunjako ei ratkaisisi esimerkiksi kunnan toissijaiseen vastuuseen liittyviä ongelmakohtia, vaan olisi sen sijaan omiaan lisäämään niitä.

- **Kuntaliiton** mukaan vastuun rajaaminen vain sekalaiseen yhdyskuntajätteeseen pudottaisi pohjan pois koko julkiselta vastuulta ja aiheuttaisi ristiriitoja sekä rajausongelmia. Lisäksi se estäisi kunnan ohjauksen asumisen jätehuollon kehittämiseksi kierrätysmyönteisempään suuntaan (esimerkiksi vaikeuttaisi jätehuoltomääräysten antamista lajitteluun sekä estäisi kustannusohjauksen). **JLY:n** mukaan muutos johtaisi siihen, että yritykset järjestäisivät hyödynnettävien jätteiden erilliskeräyksen vain taloudellisesti kannattavimmilla paikoilla. Kuntien jätehuoltovastuun supistuessa kunnat eivät saisi käytännössä tarjota palveluja hyödynnettäville jätteille ja kuntien nykyiset hyötyjätteiden aluekeräyspaikat sekä kuntalaisille avoimet jäteasemat (esim. Sortti) jouduttaisiin lopettamaan. Toisaalta yritysten järjestämän keräyksen ulkopuolelle jäävät jätteet päätyisivät kunnan vastuulle kuuluvaan sekajätteeseen, jonka määrän ennakointi olisi käytännössä mahdotonta.
- **YM** korostaa tarvetta arvioida monipuolisesti esitetyn kunnan vastuun rajaamisen vaikutukset (mm. etusijajärjestyksen toteutumiseen, ympäristönsuojelun tasoon, jätehuollon riittävän ja monipuolisen infrastruktuurin varmistamiseen, jätehuoltopalveluiden saatavuuden ja jatkuvuuden turvaamiseen, jätteen haltijoiden jätehuoltokustannuksiin, jätealan yritystoiminnan ja innovaatioiden edistämiseen kilpailuneutraliteetin toteutumiseen ja kilpailun edistämiseen jätealalla, viranomaisten ja yritysten hallinnolliseen kuormaan ja kuntatalouteen). Arvioinnissa olisi otettava huomioon hankintalainsäädännön uudistuksen yhteydessä tehtävät linjaukset, joka voi jatkossa merkittävästi vähentää nykyisestä kunnan mahdollisuuksia tarjota jätehuoltopalveluja markkinaehtoisesti. Vaikutuksia olisi tarkasteltava myös lainsäädännön ennakoitavuuden näkökulmasta mm. ottaen huomioon, että kunnat ovat tehneet merkittäviä investointeja vuoden 2011 jätelain mukaisen vastuunjaon pohjalta mm. lopettaakseen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti vuoden 2016 alkuun mennessä orgaanisen jätteen sijoittamisen kaatopaikalle.

2. Kunnan velvollisuus järjestää jätehuolto toissijaisesti (33 §)

Elinkeinoelämän järjestöt (**EK, YTP, SY**) sekä **KKV** ehdottavat tarkistettavaksi jätelain 33 §:ssä säädettyä kunnan toissijaiseen jätehuoltovelvollisuuden perusteella tarjottavan ns. TSV-palvelun edellytyksiä. Säännöksessä ja sen perusteluissa tulisi ottaa huomioon eduskunnan ympäristövaliokunnan mietinnön (YmVM 23/2010 vp) kirjaus, jonka mukaan kunta voi tarjota TSV-palvelua vain, jos yksityistä palveluntarjontaa ei ole tietyllä alueella saatavilla lainkaan tai jos tarjolla olevan yksityisen palvelun hinta on jätteen haltijalle kohtuuton. Elinkeinoelämän järjestöt (**EK, YTP, SY**) ehdottavat, että yksityisen palvelun hintaa ei sisällytetä TSV-palvelun edellytyksiin.

Elinkeinoelämän järjestöt (**EK, YTP, SY**) ja **KKV** ehdottavat myös TSV-palveluun liittyvien menettelyjen täsmentämistä jätelaissa. **KKV:n** mukaan selkeyttämistä vaatisivat menettelytavat, jotka liittyvät mm. jätteenhaltijan pyynnön esittämiseen, markkinaehtoisen palvelutarjonnan puutteen selvittämiseen, toissijaisen vastuun edellytysten uudelleen arviointiin ja satunnaisten yksittäisen jäte-erien vastaanottamiseen. Elinkeinoelämän järjestöjen (**EK, YTP, SY**) mukaan lakiin tulisi kirjata menettely, joka varmistaa, että säännös ei johda tai ole omiaan johtamaan kilpailuneutraliteetin vaarantumiseen. Päätösvallan TSV-

palvelun tarjonnasta on niiden mukaan viime kädessä oltava viranomaisella, etenkin silloin kun on kyse toistuvasta jätehuoltopalvelusta.

Läpinäkyvyyden ja kilpailuneutraliteetin vahvistamiseksi elinkeinoelämän järjestöt (**EK, YTP, SY**) ehdottavat myös omaa raportointivelvoitetta myydyistä TSV-palveluista sekä kirjanpidon eriyttämivelvoitetta ja vaatimusta laatia tilikausittain erilliset toiminnan taloudellista tulosta kuvaavat laskelmat TSV-palvelusta.

Muiden jaoston jäsenten näkemyksiä em. ehdotuksista:

- **Kuntaliitto ja JLY** eivät pidä tarpeellisena muuttaa kyseisen lainkohdan tarkoitusta ja soveltamiskäytäntöjä. Yritysten toimiva jätehuolto on perustuslain 20 §:n mukaisen ympäristöperusoikeuden toteutumisen edellytys. Julkisella vallalla on siksi katsottava olevan velvollisuus turvata jätehuolto siinäkin tapauksessa, kun se on ensisijaisesti jätetty jätteen haltijoiden ja yksityisten jätehuoltopalveluiden tarjoajien välisen sopimuksen varaan. Kyseessä on yksi jätelaitoksen operatiivisen toiminnan muoto, jollaisena pykälä tuleekin säilyttää yritysten joustavan jätehuollon mahdollistamiseksi. Sen ei tule lisätä jätehuoltoviranomaisten kuormitusta eikä siitä saa muodostua jätehuoltoyritysten edunvalvonnan kohde muun yritystoiminnan kustannuksella.
- **YM** pitää tarpeellisena arvioida kattavasti ja monipuolisesti säännöksen mahdollisen muuttamisen vaikutukset muun muassa jätealan eri toimijoiden toimintaedellytyksiin, viranomaisten, yritysten ja oikeuslaitosten hallinnolliseen kuormaan, operatiivisen jätehuollon sujuvuuteen ja kilpailun edistämiseen. Arvioinnissa on myös otettava huomioon mm. ehdotetun kunnan vastuun rajaamisen vaikutukset TSV-palvelun tarpeeseen, hankintalainsäädännöstä aiheutuvat mahdolliset muutokset kunnan mahdollisuuteen tarjota jätehuoltopalveluja markkinaehtoisesti sekä hallitusohjelman kirjaus siitä, ettei kunnille anneta uusia tehtäviä tai velvoitteita kuluvalle vaalikaudella.

3. Tuottajavastuu (47 §)

KKV:n mielestä olisi kiertotalouden tehostamiseksi harkittava jätelain 47 §:n tarkentamista siten, että tuottajavastuun piiriin kuuluvat jätteet voitaisiin ainakin valikoiduin osin vapaasti toimittaa myös muiden toimijoiden kuin tuottajien keräysjärjestelmiin. Uusiomateriaalimarkkinoiden kehittäminen edellyttää markkinaesteiden poistamista, ja Suomessa jätehuoltoa tulisi kehittää lisäämällä valinnanmahdollisuuksia ja toimintavaihtoehtoja markkinaehtoisen toimintamallin pohjalta.

Muiden jaoston jäsenten näkemyksiä em. ehdotuksista:

- **Kuntaliitto** toteaa, että **KKV**:n ehdotus johtaisi tuottajavastuujärjestelmän alasajoon. Kuten kuntavastuullisen jätehuollonkin niin myös tuottajavastuullisen jätehuollon osalta tulee lain velvoitteiden sekä sen suomien oikeuksien olla tasapainossa.
- **PIR-ELY** katsoo, että jätelain 47 §:n mukainen tuottajan ensisijainen oikeus järjestää vastuulleen kuuluvien käytöstä poistettujen tuotteiden jätehuolto on säilytettävä. Oikeuden poistaminen vaarantaisi tuottajien mahdollisuuden toteuttaa tehokas koko maan kattava keräys- ja kierrätysjärjestelmä.
- **YM** toteaa jätelain 47 §:n mukaisen tuottajan ensisijaisen oikeuden jätteeseen olevan sidoksissa 46 §:ssä säädettyyn tuottajan velvollisuuteen järjestää markkinoille saattamiensa käytöstä poistettujen tuotteiden jätehuolto. Velvollisuuden täyttäminen ei

ole käytännössä mahdollista ilman tuottajalle säädettyä ensisijaista oikeutta jätteeseen. Lain 47 §:n mukaisesti muotoiltu tuottajan oikeus jätteeseen on myös jätelain eduskuntakäsittelyssä todettu perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttäväksi ja oikeasuhtaiseksi tuottajavastuujärjestelmän tehokkaan toiminnan turvaamiseksi.

4. Pakkausten tuottajavastuu (47 §, 41 §, 35 §)

JLY ehdottaa jätelain 46 §:n (Tuottajan vastuu jätehuollosta ja sen kustannuksista) muuttamista pakkausjätteiden osalta siten, että kunta vastaa asumisessa syntyvän pakkausjätteen keräyksestä ja toimittamisesta tuottajan järjestämään kierrätykseen ja että tuottaja vastaisi keräyksen kunnille aiheutuvista kustannuksista. Kyseinen järjestely on JLY:n mukaan käytössä Euroopan edistyneimmissä kierrätysmaissa, kuten Belgian Flanderissa ja Hollannissa, ja Ruotsissa on lakimuutos tältä osin parlamentin käsittelyssä. JLY:n mukaan nykyisen jätelain ja asetuksen mukainen pakkausten tuottajavastuun toteutuminen on johtamassa kaksinkertaiseen, osin tuottajavastuulla ja osin kuntien jätemaksulla kustannettavaan, tehottomaan ja kokonaiskustannuksiltaan kuluttajille kalliiseen järjestelmään.

YTP ja EK ehdottavat jätelain 35, 41 ja 47 §:n muuttamisesta siten, että eri toimijoille annetaan tasavertainen oikeus tarjota pakkausjätteiden keräyspalveluja kiinteistöille siinä tapauksessa, että tuottaja ei käytä ensisijaista oikeuttaan.

Kuntaliitto ehdottaa, että jätelain 41 §:n 3 momentti (kiinteistönhaltijan mahdollisuus järjestää erilliskerätyn pakkausjätteen kuljetus kiinteistöltä) kumotaan kokonaan, koska ko. lain kohta aiheuttaa epäselvyyksiä vastuunjakoon sekä hankaloittaa sekä kunnallisen että pakkausten tuottajien järjestelmien kehittämistä ennakoimattomuutensa vuoksi. Myös valvonnan kannalta lainkohta voidaan pitää hankalana, koska kiinteistöjen jätehuoltokokonaisuus ei ole kenenkään vastuutahon hallussa. Pykälä nyky muodossaan mahdollistaa myös keräyksen tuottajien ja kuntien ohjeiden vastaisesti. Tuottajan on siten vaikea valvoa vastaanottoonsa toimitetun jätteen laatua, kun lajitteluohjeistus ei ole yhdenmukainen. Ympäristöviranomaisten on mahdotonta valvoa jokaista kiinteistöä erikseen.

Muiden jaoston jäsenten näkemyksiä em. ehdotuksista:

- **ELY-keskus** katsoo, että YTP:n ja EK:n esittämät muutokset voisivat aiheuttaa valvovalle viranomaiselle merkittävästi lisää tehtäviä. Kunnallisissa jätehuoltomääräyksissä voidaan edellyttää pakkausjätteen erilliskeräystä tietyn kokoisilta kiinteistöltä. Mikäli palvelun tarjoaja olisi vapaasti valittavissa, tulisi viranomaisen jatkuvasti seurata, täyttävätkö kiinteistöt niille asetetut velvoitteet. Lisäksi on mahdollista, että muutokset vähentäisivät kuntien järjestämää pakkausjätteiden kiinteistökohtaista keräystä, koska järjestely toisi epävarmuutta keräysjärjestelmän suunnitteluun.

5. Kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus (37 §)

KKV ehdottaa jätelain 37 §:ssä säädettyjen kiinteistön haltijan järjestämän jätteenkuljetuksen edellytysten uudelleentarkastelua. KKV pitää kriteerejä tarpeellisena kotitalouksien aseman ja kiinteistönhaltijoiden oikeussuojan turvaamiseksi, mutta pitää niitä tulkinvaraisena eikä katso niiden kumulatiivinen luonne huomioon ottaen edistävän kiinteistönhaltijan järjestämän jätteenkuljetuksen kehittymistä.

Muiden jaoston jäsenten näkemyksiä em. ehdotuksista:

- **YTP** tukee KKV:n ehdotusta.
- **SY**:n mukaan kiinteistönhaltijan järjestämään jätteenkuljetukseen perustuvaa mallin käyttömahdollisuuksia tulee edelleen kehittää. **SY**:n mukaan jätelaissa asetetaan kiinteistön haltijan järjestämälle jätteenkuljetukselle lisäedellytyksiä, jotka ovat tulkinnanvaraisia. Kiinteistönhaltijan järjestämään jätteenkuljetukseen perustuvaa mallin käyttöä tulee edistää myös jatkossa.

JLY ehdottaa kiinteistön haltijan järjestämän jätteenkuljetuksen poistamista jätelaista. **JLY**:n mukaan järjestely on EU:ssa poikkeuksellinen ja on kyseenalaista, voidaanko kyseisellä menettelyllä täyttää EU:n jätedirektiivin jäsenmaille antama yhdyskuntajätehuollon ja edelleen jätelain kunnille antama järjestämisvelvoite jätteen keräysvelvoitteen osalta. Tehdyissä selvityksissä on todettu kunnan järjestämän kuljetuksen olevan usein asukkaalle edullisempi sekä järjestelmänä tehokkaampi, ympäristöystävällisempi ja valvonnan kannalta varmempi kuin kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus. Monissa kunnissa kiinteistön haltijan järjestämä jätteenkuljetus toteutuu vain keskusta-alueilla, kannattamattomien reuna-alueiden jäädessä kuntien hoidettavaksi (paikkaava keräys). Kuntien päätöksiä jätteenkuljetusjärjestelmästä ei ole juuri missään onnistuttu tekemään lain säädösten mukaisesti eikä ilman valituksia. Niissäkin tapauksissa, missä on pitäydytty 37 § mukaisessa järjestelmässä ja päätöksistä ei ole valitettu, tulisi viranomaisen päätösten laillisuutta valvovan viranomaisen tarkastella päätöksen lainmukaisuus uudelleen.

6. Poikkeus velvollisuudesta luovuttaa jäte kunnan järjestämään jätehuoltoon (42 §)

KKV kiinnittää huomiota lainkohdan kumulatiiviseen kriteeristöön ja kapeaksi jäävään poikkeamismahdollisuuteen, mikä ei anna riittäviä takeita yksityiselle elinkeinotoiminnalle tarjonnan laajentamiseksi jätehuollossa. Poikkeamismahdollisuus on mm. rajattu vain tietyille toiminnoille. Lisäksi **KKV** kiinnittää huomiota siihen, että säännöksen sanamuoto ”kunta voi päättää” jättää kunnille rajattoman harkintavallan poikkeusluvasta. Yksityisille investoinneille ei **KKV**:n mukaan ole kannustimia tilanteessa, jossa jätevirtojen saatavuus on riippuvaista kuntien poikkeuslupapäätöksistä.

Elinkeinoelämän järjestöt (**YTP**, **EK**, **SY**) ehdottavat säännöksen poistamista tarpeettomana edellyttäen, että jätelain 32 §:n muutos viedään lakiin vähintään hallitusohjelman edellyttämällä tavalla.

7. Jätteen putkikeräys

Kuntaliitto ja **JLY** ehdottavat jätelain täsmentämistä siten, että viime aikoina voimakkaasti yleistyneet jätteen putkikeräysjärjestelmät noteerattaisiin selkeästi yhdeksi jätteen kiinteistöittäisen keräyksen muodoksi, johon voidaan tarvittaessa velvoittaa liittymään. Muutos voitaisiin toteuttaa esimerkiksi tarkistamalla 40 tai 41 §:ää.

Myös muut jaoston jäsenet tunnistavat tämän jätelain muutostarpeen.

8. Jätteenkuljetusrekisterin tekninen hoitaminen (ylläpito) (43 § tai 143 §)

Kuntaliitto ehdottaa, että kunnallishallinnossa ylimääräisiä kustannuksia aiheuttavien tulkintaepäselvyyksien poistamiseksi ja keskustelun rauhoittamiseksi jätelain 43 §:ään tai 143 §:ään (tai tarvittaessa jäteasetukseen) lisätään säännös siitä, että kunnan jätehuoltoviranomainen voi sopia kuntien omistaman 43 §:ssä tarkoitetun jäteyhtiön kanssa

jätelain 143 §:ssä tarkoitetun kuljetusrekisterin teknisestä hoidosta (= teknisestä ylläpitämisestä). Kuntaliiton mukaan tällainen järjestely ei mitenkään loukkaa jätehuollon palvelutuotannon kilpailuneutraliteettia tai kuljetusyritysten kilpailuasemaa, kun kuljetusrekisterin tiedot liittyvät kunnan lakisääteiseen yhdyskuntajätehuollon järjestämiseen, jossa kuntien omistama jäteyhtiö ei ole mitenkään yksityisten yritysten kilpakumppani. Kuntaliiton mukaan tehtävän antaminen jäteyhtiölle on mahdollista jo nykyisenkin jätelain 43 §:n perusteella, mutta lainkohdan selkeyttäminen olisi tarpeen.

Muiden jaoston jäsenten näkemyksiä em. ehdotuksesta:

SY:n mukaan voimassa oleva jätelaki määrittelee selkeästi sen, että jätteenkuljetusrekisteri kuuluu jätehuoltoviranomaisen tehtäviin. Jätelain lähtökohtana on, ettei kuljetusrekisterin ylläpitoon liittyviä tehtäviä voida siirtää yksityiselle yhtiölle osaksikaan. Tulkintaepäselvyyksien poistamiseksi lakiin olisi kuitenkin syytä kirjata selkeästi, että kyseessä on viranomaistehtävä, jota ei voida erotella, eikä osaksikaan siirtää yksityisoikeudelliselle toimijalle. Asiassa on huomioitava, että kunnallinen yhtiö on hankintalain mukaisen sidosyksikköasemansa vuoksi erityisasemassa yksityisiin toimijoihin nähden. Kunnallinen yhtiö voi kuitenkin menettää sidosyksikköasemansa, jos kaikki hankintalaissa esitetyt kriteerit eivät täyty samaan aikaan sen toiminnassa. Tällöin kunta joutuu kilpailuttamaan lakisääteisen jätehuollon toimintojaan ja kunnallinen yhtiö osallistumaan hankintaprosessiin yhdessä toisten yksityisten yritysten kanssa. Kuljetusrekisteritiedoilla voi siten tietyissä tilanteissa olla huomattavaa merkitystä myös kilpailuneutraliteetin toteutumisen kannalta.

YTP ja EK korostavat, että ehdotetun rekisterin siirtämisen oikeudelliset perusteet ja kilpailuneutraliteettivaikutukset tulee selvittää perusteellisesti mahdollisen lainmuutoksen yhteydessä.

9. Ympäristövalvonnan kustannusvastaavuuden lisääminen

Kuntaliitto ehdottaa jätelakiin lisäystä, joka mahdollistaa valvontamaksujen perimisen ympäristönsuojelulain (574/2014, muutos 42372015) 205 §:n tapaan. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tulisi voida periä maksu jätelain 8 luvun (roskaantuminen) ja 124 §:n (vaarallisten jätteiden ja kuljettamisen ja keräyksen määrääjain tehtävät) mukaisista tarkastuksista sekä tarkastuksista ja muusta asian käsittelystä, jotka liittyvät yksittäiseen määräykseen, hallintopakoon (kiellot, teettämiset, keskeytys, 125, 126 ja 129 §).